

БЛИСК І НИЦІСТЬ ВІНОГРАДІВСЬКОГО ЧЕМПІОНАТУ

На Закарпатті протягом року відбувається чимало шахових змагань, але деякі з них мають свій особливий статус. Чемпіонат області серед збірних команд міст та районів саме у цьому переліку. Обласна федерація ось вже 12 років поспіль, починаючи з 2006-го, проводить його у Виноградіві в середині липня. У цього турніру дійсно є власна аура. Насамперед, кожен гравець грає не за себе, а за команду, що значно підвищує відповідальність за результат кожної партії. Завершивши свій поєдинок, гравці не поспішають відпочивати, а залишаються, так би мовити, в процесі, продовжуючи вболівати за своїх товаришів по збірній.

Справляє враження і стабільна масовість командного турніру. Майже завжди на чемпіонат приїжджає не менше 12 команд. Рекордним в цьому плані виявився 2015-й, коли у Виноградіві змагалися 17 команд, тобто майже 70 гравців. Любителів шахів не спиняють ні кусючі ціни на автобус чи бензин, ні липнева спека, ні далека відстань. Адже у старовинному Севлюші на них чекають теплий прийом та цікаві шахові баталії.

Приваблює командний турнір і тим, що тут шахісти можуть відпочити від буденних проблем, поспілкуватися зі старими шаховими друзями, скуштувати смачний наваристий бограч, зварений справжнім професіоналом у цій справі, місцевим кандидатом в майстри Тібором Андрашком. Будь моя воля, давно би присвоїв Тібору почесне звання «Бограч-мештер»! Отже, командний чемпіонат області – це вдале поєднання серйозного спортивного змагання та доброго відпочинку.

Останні роки командною першістю опікується відомий шаховий ентузіаст, голова Виноградівської районної федерації Євген Ярина. Цікаво, що кожен рік пан Євген та його колеги застосовують якісь новації. Турнір проходив то на базі ресторанного комплексу, то в мальовничому гостинному дворі села Копаня, то просто на сцені амфітеатру в парку ім.Перені тощо.

Щодо спортивного аспекту, то до минулого року боротьба за перше місце була, мовити б, внутрішньою справою ужгородців та мукачівців. Цікаво, що попри приблизно рівні склади обох команд, шахістам з міста над Латорицею за усі ці роки лише одного разу вдалося стати чемпіонами краю. А от минулого року сталася сенсація. У «розборки» фаворитів несподівано

втрутилася дружна команда Тячівщини, яка спромоглася відсунути мукачівців на третю позицію, поступившись за очками лише чемпіонам ужгородцям.

Цьогорічній командний чемпіонат відбувся нещодавно у готелі «Виноградів» за участі майже рекордної кількості команд, яких приїхало аж 16! Збірні у складі чотирьох гравців змагалися за регламентом швидких шахів у п'ять турів. Змагання пройшли за звичним сценарієм. За чемпіонство боролися ужгородці і мукачівці, а інші команди конкурували за третє призове місце. Шанси на «бронзу» перед останнім п'ятим туром зберігали збірні Тячева, Іршави, Сваляви, Берегова та Мукачева-2. Спортивна удача посміхнулася сваявцям, які хоч і програли останню зустріч першій команді Мукачева, натомість набрали 12 очок і зберегли відрив у пів очка від інших конкурентів. Це перший успіх сваявців за усі 12 років існування командного чемпіонату. За збірну району грали Ярослав та Ігор Щербачи, Василь Грабар та Володимир Туряниця.

Не менш інтригуючою виявилася боротьба за чемпіонство. Вже в першому турі сталася сенсація: фаворит турніру команда Ужгород-1 не змогла здолати скромну, але непоступливу збірну Іршави: матч завершився з рахунком 2:2. Натомість мукачівці всуху обіграли срібних призерів минулорічного чемпіонату тячівців – 4:0. Тож шахісти з міста над Латорицею вже на старті отримали важливий гандикап у 2 очки. Усі намагання ужгородців наздогнати лідерів у наступних двох турах були марні. Відрив у два очки зберігся до четвертого туру, коли лідери зустрілися у очному протистоянні. Ужгородцям конче потрібно було вигравати з рахунком 3:1, і тоді завдяки особистій перемозі їхні шанси навіть були кращі. Вони й повели в рахунку: спочатку 1:0, потім 2:1. Але вирішальну перемогу здобув мукачівцям чотириразовий чемпіон області майстер ФІДЕ Роберт Орос. Тож бойова нічия – 2:2, і перед останнім туром інтрига зникла. У п'ятому турі обидві збірні впевнено перемогли і дісталися фінішу з такими результатами: Мукачево-1 – 17,5 очка, Ужгород-1 – 15,5 очка. Цілком заслужена перемога мукачівської команди, яка приїхала в оптимальному складі і впевнено провела усі поєдинки. Чемпіонами області стали Владислав Тіба, Роберт Орос, Георгій Черм'янін та Андрій Вачиля. Наші вітання переможцям!

«Срібні» медалі здобули шахісти обласного центру: Віктор Бунда, Анатолій Маляр, Михайло Балоба та Олександр Подгорнов.

Усі команди-призери та їх гравці на урочистому закритті нагороджені грамотами та медалями управління молоді та спорту, а заступник начальника управління Олег Муртазін вручив шахістам Мукачева парадний спортивний кубок. Після чого недавні суперники продовжили спілкування за обіднім столом.

Хотілося б у розповідь про командний чемпіонат закінчити на цій мажорній ноті, але вважаю за потрібне сказати наступне. На жаль, у шаховій бочці меду не обійшлося без великої ложки дьогтю... Не знаю якими критеріями керувалися господарі у виборі ігрового приміщення, але для такого масового і престижного змагання воно було явно не пристосовано. 68 гравців змушені були грати у кімнаті на четвертому поверсі, розрахованій максимум на 35-40 чоловік. Через «перенаселення» спортсменам просто не було чим дихати. Частина гравців «передислокували» у маленький кабінет навпроти.

Для естетики та зручності судді приготували підставки і таблички з назвами міст та районів, але застосувати їх не довелося через тісняву, адже лікті гравців на сусідніх столиках торкалися одне одного і місця не було не те що для табличок, а навіть для збитих з шахівниці фігур. На 4-му поверсі готелю не було світла, а щоб вдихнути свіжого повітря чи сходити в туалет, потрібно було спускатися на 1-й поверх, а то й та вулицю. Через відсутність нормального приміщення відкриття турніру та нагородження переможців довелося проводити просто неба.

Ось така «картина маслом». Переконали, що провідні шахісти області, серед яких міжнародні майстри, майстри ФІДЕ, екс-чемпіони краю, заслуговують на більш сприятливі умови гри.

Пишу ці критичні рядки не для того, щоб образити господарів-виноградівців. І в минулі роки, і на цьому чемпіонаті багато чого вони зробили на престижному рівні. Просто дуже хочеться, щоб ті, хто береться за проведення змагань, ретельно прораховували усі організаційні нюанси, і щоб подібна прикрість, яка зіпсувала позитивне враження від чемпіонату, в майбутньому не повторилася. Адже в цьому зацікавлені і господарі змагань, і керівники шахової федерації, і провідні закарпатські шахісти.

Аркадій ВОРОВИЧ, головний суддя змагань